

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie:

1. A. N.

2. J. P.

skazanych z art. 183 § 1 k.k., art. 164 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 kwietnia 2023 r.

wniosek obrońców skarżących o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 9 k.k.w. zasadą jest, że postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie z chwilą uprawomocnienia wyroku. Można od tej zasady wyjątkowo odstąpić w toku postępowania kasacyjnego i wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, po warunkiem wykazania we wniosku szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie, musi istnieć wysokie prawdopodobieństwo uznania zawartych w kasacji zarzutów za zasadne.

Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Po pierwsze, podniesione w kasacjach uchybienia nie są tego rodzaju, iżby już na tym etapie

postępowania można było przyjąć, że zachodzi ponadprzeciętnie wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia przedmiotowych kasacji. Nie dostrzeżono ponadto z urzędu w przebiegu postępowania bezwzględnych przyczyn odwoławczych, których wystąpienie również skutkowałoby koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku.

Po drugie, wnioskodawcy nie przedstawili owych szczególnych okoliczności, w świetle których wykonanie wyroku mogłoby pociągnąć dla skazanych dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. W argumentacji popierającej wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia obrońca A. N. podniósł, że bezzwłoczne wykonanie kary pozbawienia wolności oraz zapłata nawiazki w kwocie 70 tys. zł. „zrujnują życie osobiste skazanego” i w sposób bardzo negatywny wpłyną na sytuację majątkową jego i jego rodziny. W związku z tym stwierdzić trzeba, że tego rodzaju skutki są normalnymi konsekwencjami wykonania wyroku, nieuniknionymi w obliczu prawomocnego skazania za przypisany skazanemu czyn. Nie uzasadniają zatem odstępiania od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Z kolei obrońca Jakuba Pawłowskiego wskazał we wniosku okoliczności, które mogą stać się podstawą odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności (potrzeba zapewnienia opieki małoletniemu dziecku w czasie hospitalizacji drugiego rodzica), ale nie są brane przez Sąd Najwyższy pod uwagę, gdy ten rozstrzyga wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W instytucji określonej w art. 532 k.p.k. bada się bowiem okoliczności, które mają związek z toczącym się postępowaniem karnym inicjowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji, a nie chodzi o odroczenie wykonania sankcji z uwagi na trudne położenie, w jakim znalazł się skazany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2022 r., I KK 113/22).

Nieodwracalne skutki i niepowetowane straty dla sytuacji rodzinnej, zdrowotnej i zawodowej skazanych, o których piszą obydwaj obrońcy, związane z wykonaniem wyroku, mogłyby być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez skazanych z instytucji prawa karnego wykonawczego, ale nie przy rozpoznaniu

wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2022 r., II KK 311/22).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[t.n]